

Důsledkem toho jest také zbytečný a tím nepřipustný mezitímní určovací návrh, jímž se má určit právo nebo právní poměr, o němž musí býti již k žalobě rozhodnuto s účinkem právní moci (Neumann str. 993). O takový případ mezitímního určovacího návrhu tu však nejde. Vždyť při posuzování věci s hlediska uplatňovaného žalobci nebylo by o právním poměru tvrzeném žalovanou v rozsudku o žalobě rozhodnuto s účinkem právní moci, nýbrž bylo by o něm rozhodnuto jen v rozsudkových důvodech, tudíž bez účinku právní moci. Žalovaná by takto vůbec nedosáhla cíle, jež sleduje. Navrhované určení právního poměru jde v souzeném případě přes rámec sporu stran, neboť rozřešením poměru toho s právní mocí byla by rozřešena nejen otázka žalobního nároku, nýbrž i jiné sporné otázky vzešlé po případě v budoucnosti mezi stranami z poměru založeného mezi nimi tím, že žalovaná bydlí nebo bude bydleti v bytě uvedeném v žalobě.

### Čís. 10964.

**Dovolával-li se berní úřad v návrhu na záznam zástavního práva pro dlužné daně výslovně ustanovení čl. III. uv. zák. k exekučnímu řádu, dvorních dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., jakož i § 38 c) knih. zák., stačí k povolení exekuce již žádost berního úřadu, aniž třeba předkládati i vykonatelný výkaz daňových nedoplatků.**

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 537/31.)

Československý erár navrhl povolení zajišťovací exekuce záznamem zástavního práva na nemovitosti pro pohledávku dlužných daní. Soud prvního stupně návrhu vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Výkaz nedoplatků, by byl exekučním titulem, musí býti listinou, vyhovující předpisům, stanoveným pro vydávání takových listin. Výkaz nedoplatků jest listinou úřední, kterou příslušný úřad osvědčuje nedoplatky vyměřených daní. Má-li míti tato listina průvodní moc, musí býti vydána příslušným úřadem v předepsané formě. Listiny, jež vydává berní úřad, musí býti podepsány dvěma jeho úředníky, přednostou a kontrolorem. Předložený výkaz vykazuje jen jeden podpis, druhý podpis jest nahrazen razítkem (faksimile). Není výjimky, jež by připouštěla u listin, vydaných berním úřadem, nahrazovati podpis razítkem, naopak jest to výnosy zemského ředitelství zakázáno. Chybí tu tedy listina, vyhovující formálním požadavkům § 1 čís. 13 ex. ř., a zajišťovací exekuce neměla proto býti prvním soudem povolována, ano tu nebylo řádného exekučního titulu (čl. III. druhý odstavec uvoz. zák. k ex. řádu § 1 čís. 13, § 371 ex. ř. a § 6 čís. 2 zák. ze dne 15. prosince 1930 čís. 4/31 sb. z. a n.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

## D ů v o d y:

Rekursní soud zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce záznamem práva zástavního pro pohledávku československého státu na dlužných daních na polovici nemovitostí připsané dlužnici Františce K-ové jen proto, že výkaz nedoplatků, který byl k návrhu připojen, nevyhovuje formálním požadavkům a není tedy exekucním titulem podle § 1 čis. 13 ex. ř. Tento důvod neobstojí a dovolací rekurs právem vytýká, že rekursní soud posoudil věc nesprávně po stránce právní. Berní úřad v zastoupení československého státu (finanční správy) jako vymáhajícího věřitele dovolával se v návrhu na záznam zástavního práva pro dlužné daně výslovně ustanovení čl. III. uvoz. zák. k ex. řádu, dvorních dekretů ze dne 18. září 1786, čis. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čis. 789 sb. z. s., jakož i § 38 c) knih. zák. V takovém případě pro povolení exekuce k zajištění daňových pohledávek státu postačí již žádost berního úřadu, aniž třeba předkládati i nález úřadu, v tomto případě vykonatelný výkaz daňových nedoplatků. (Srovnej rozhodnutí čis. 1269 sb. z. s. a výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 30. listopadu 1924, čis. 46.917/24, uveřejněný ve věstníku téhož ministerstva z roku 1924 pod čis. 44). Nezáleží tedy na tom, zda vyhovuje výkaz nedoplatků formálním předpisům, neboť byl přiložen zbytečně, ana stačila pouhá žádost.

## Čís. 10965.

**Pro nárok otce proti manželskému dítěti na náhradu platů a nákladů (§ 1042 obč. zák.), jež vynaložil, vykonává právo hospodaření na nemovitosti dítěte, jest přípustný pořad práva.**

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 547/31.)

Žalobci bylo podle odevzdací listiny vyhrazeno právo hospodařiti na majetku jeho nezletilého manželského dítěte až do doby, kdy dítě nabude zletilosti. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném dítěti náhrady platů a nákladů, jež konal za něho. K námitce nepřipustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, maje za to, že jde o poměr mezi otcem a dítětem z poměru opatrovníckého a že měl proto žalobce požadovati náhradu toho, co za žalovanou zaplatil, totiž dluhy, které podle odevzdací listiny převzala, jakož i náklady, které po odevzdání pozůstalosti za ni učinil, v cestě nesporné. R e k u r s n í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že pořad práva jest přípustný, a uložil soudu prvé stolice, by, vyčkaje pravomoci, ve věci po zákonu dále jednal a rozhodl. D ů v o d y: Rekursní soud nepokládá názor prvního soudu za správný, neboť nejde o poměr mezi otcem a dítětem, tkvící v právu rodinném, nýbrž o poměr mezi věřitelem a dlužníkem, zakládající se na tom, že žalobce, nejsa správcem jmění žalované, nýbrž vykonává jen právo hospodaření, jemu podle ode-